

Geen plan, geen geld. Toch?

We leven in bijzondere tijden. Terwijl we net van de Corona-crisis aan het bijkomen zijn, speelt zich aan de rand van ons continent een gruwelijke oorlog af. Daardoor stijgen de energieprijzen ongekend en worden we geconfronteerd met hoge inflatie. Steeds meer mensen, ook inwoners van onze gemeente, weten niet meer hoe ze financieel rond moeten komen. Ook bedrijven en instellingen maken zich zorgen over hun voortbestaan. En ondertussen schijnt de financiële zon voor de gemeente. Tekorten van drie jaar geleden, zijn omgeslagen in grote overschotten. De rijksbijdrage lijkt geen grenzen te kennen waardoor onze algemene reserve de 40 miljoen gaat bereiken.

Wij komen dus met twee voorstellen namelijk een eenmalige korting voor alle huishoudens en geleidelijk afbouwen van de 700.000 euro korting voor niet-woningen. Een totale kostenpost van ongeveer 1,3 miljoen. Ruim binnen de extra inkomsten voor 2022 van het rijk. Op deze manier dragen we als gemeente ons steentje bij in de kostenbeheersing voor onze inwoners en ondernemers.

Het college geeft aan dat we de komende 20 jaar zo'n 100 miljoen moeten gaan investeren. Echter dat gaat niet ten laste van de reserve, maar komt op de balans te staan. De kosten schuiven naar de toekomst, wat betekent, dat generaties na ons, nog tot in 2080 de aflossing en rente daarvan moeten betalen.

Dat doet ons denken aan de geschiedenis van Jozef, u komt hem tegen in het eerste Bijbelboek Genesis. Door zijn broers als slaaf verkocht, kwam hij op wonderlijke wijze terecht aan het koninklijk hof van Egypte. Er zouden zeven zeer voorspoedige jaren komen, gevolgd door zeven jaren van hongersnood. Jozef wist die te voorspellen en gaf het vitale advies om in de goede jaren het overschot van de oogst af te romen en op te slaan. Dat kon dan in de magere jaren worden gebruikt om de bevolking te voeden. En passant leverde dat de schatkist van de Farao ook nog een flink voordeel op.

Daarom komen wij met een "Jozef-advies" en doen wij het voorstel om een Investeringsfonds in te stellen; een bestemmingsreserve waarin we de grote overschotten van de komende jaren parkeren voor de generaties na ons om daar de extra kapitaalslasten uit te financieren.

We horen steeds meer verhalen van mensen die aanlopen tegen enorme stookkosten, die zij om verschillende redenen niet kunnen beïnvloeden. Deze

mensen dreigen in extreme armoede en schulden terecht te komen. Omdat het specifieke situaties zijn, moet je dat met maatwerk oplossen. We dienen dus, samen met D66, een motie in voor een adequate maatwerkaanpak via een Noodfonds.

De burgemeester zei het in de commissie zo mooi: “Geen plan, geen geld”. Dan is het wel bijzonder dat dit college zowel bij het wegenonderhoud als bij het groenonderhoud alvast grote bedragen in de begroting opneemt zonder een plan. Voor wegen hebben we daar nog enig begrip voor als doorloop van het huidige beheerplan. Voor Groen begrijpen we het niet. Aan het huidige budget van ca 1 miljoen euro is in de kadernota al structureel 250.000 per jaar toegevoegd. Daarbovenop komt dit college nu met een budget uitbreiding van bijna 7 ton tot ruim 1,1 miljoen per jaar in 2026. Het college verwijst naar het coalitie-akkoord of naar het nog te behandelen plan “Hart voor groen”. Maar beiden bevatten geen onderbouwing van de noodzaak van deze budget verhoging. Die overigens na 2026 structureel doorloopt. Daarom zeggen wij: zolang er geen deugdelijk plan is, moeten we ook dat geld niet beschikbaar stellen. We dienen daar dus een amendement voor in.

Het eerste verkiezingsdebat dit voorjaar was bij de culturele sector. En de zorg daar was vooral het gebrek aan aandacht en ondersteuning vanuit de politiek. De ChristenUnie-SGP trekt zich dat aan en kijkt dus uit naar het aankomende Kunst- en cultuurplan. Bijzonder dat het college hier niet kiest voor “wel geld, ook al hebben we nog geen plan”.

Het is onze indruk dat ook dit college van goede fietsvoorzieningen een prioriteit wil maken, daar zijn we blij mee. We zien dat onder andere door aanpassing van de voorrangssituatie op kruisingen en rotondes. Gaat het college hiermee door? Er zijn nog plekken waar het beter kan. Het college komt met een vernieuwde recreatievisie; hoe krijgen fietsen en wandelen daarin een plek?

Over woningbouw is de afgelopen tijd al veel gezegd, we zien de vernieuwde woonvisie met belangstelling tegemoet. Wat ons betreft krijgt het omzetten van agrarische gebouwen naar kleinschalige woonvoorzieningen daarin ook een plek. Dat biedt agrariërs die geen opvolging hebben perspectief en biedt inwoners gelegenheid om bijvoorbeeld via CPO's mooie woonvoorzieningen te realiseren.

Ondanks dat het aantal jongeren in de jeugdzorg in onze gemeente onder het landelijk gemiddeld zit, blijft dit voor ons een zorg en aandachtspunt. Afgelopen maand werd nog een onderzoeksrapport gepubliceerd over de problemen bij de jeugdbescherming bij vechtscheidingen. Maar ook de prestatiedruk en de opjaagcultuur zijn wat ons betreft aandachtspunten. We zien uit naar de evaluatie van het jeugdbeleidsplan en zullen extra alert zijn op de effectiviteit van het beleid.

Tot slot voorzitter, we praten in deze Begrotingsraad over geld en goed. Maar ons welzijn hangt in belangrijke mate af van tevredenheid. Daar zit het woord “vrede” in. Een beladen term in deze tijd van geopolitieke spanningen en oorlogen in Oekraïne, Jemen, Eritrea. Ons land is gezegend met inmiddels bijna 80 jaar vrede. Maar onderhuids is er in ons land ook veel onvrede. Je hoeft maar even een blik op de social media te werpen en je weet genoeg. Daar staat echte innerlijke vrede tegenover, die we kunnen ontvangen in Jezus Christus.

En daarom is onze bede voor college, raad, ambtenaren, maar ook alle inwoners “Moge de Heere van de vrede Zelf u voortdurend vrede geven op allerlei wijze. De Heere zij met u allen”¹.

---

¹ 2 Thessalonicenzen 3 vs. 16